

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«07» червня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах Головного слідчого управління Національної поліції України капітан поліції Гусєва Євгенія Сергіївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 03.10.2022 за № 12022000000000971, та встановивши наявність достатніх доказів у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Ісаєву Магомеду Абдуллайовичу, 09.08.1979 року народження, громадянину Російської Федерації, уродженцю Російської Федерації, командирі відділення – командирі бойової машини 291 гвардійського мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58-ї загальновійськової армії Південного військового округу, (в/ч 65384 с. Борзой Чеченської республіки) капітану Збройних Сил Російської Федерації, проживаючому за адресою: Російська Федерація, Республіка Дагестан, Кизилюртівський район, с. Зубутлі-Міатлі, вул. Казбекова, 33

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та в інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України:

Згідно з положеннями ст. 2 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 (далі – Конвенція), учасниками якої є, зокрема Україна та РФ, Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

У відповідності до ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Статтею 147 Конвенції передбачено, що серйозними порушеннями є дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції.

Відповідно до ст. 3 Конвенції сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб:

а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури;

с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження.

Відповідно до положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Статтею 31 Конвенції передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно з ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – Протокол), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.1) вбивство;

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Водночас, ч. 1 ст. 76 Протоколу, передбачено, що жінки користуються особливою повагою і їм забезпечується захист, зокрема, від звалтування, примусу до проституції і будь-яких інших форм непристойних посягань.

24.02.2022 приблизно о 05 год 00 хв Президент Російської Федерації оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні.

У подальшому цього ж дня Збройними Силами Російської Федерації, які діяли за наказом керівництва Російської Федерації і Збройних Сил Російської Федерації, здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України відповідно до Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 України «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 24.02.2022 на території України введено воєнний стан з 24.02.2022.

У ході бойових дій військовослужбовцями ЗС РФ взято під повний контроль окремі населені пункти Київської області, у тому числі село Жміївка Вишгородського району Київської області, на території якого перебувало цивільне населення, яке не брало участі у збройному конфлікті.

Починаючи з 26.02.2022 по 30.03.2022 військовослужбовці ЗС РФ, у тому числі 291 гвардійського мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58-ї загальновійськової армії Південного військового округу (в/ч 65384 с. Борзой Чеченської республіки) Збройних Сил Російської Федерації (далі ЗС РФ) повністю контролювали територію села Жміївка Вишгородського району Київської області, де розмістили бойову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями та користувалися майном місцевих жителів, спілкувалися з ними та залякували їх, погрожуючи при цьому фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту та проводили рейди по домоволодіннях з метою повного підкорення цивільного населення волі військовослужбовців ЗС РФ.

Маючи повний контроль над вказаним населеним пунктом військовослужбовці ЗС РФ переконалися, що на цій території проживає лише цивільне населення, яке не бере участі у збройному конфлікті та не може чинити будь-якого супротиву їх волі, а також що на території цього населеного пункту та поза його межами не розміщені військові об'єкти або ж підрозділи Збройних Сил України, а тому цивільні особи перебувають під захистом відповідно до положень міжнародних договорів.

Таким чином, військовослужбовці ЗС РФ, які контролювали територію с. Жміївка, Вишгородського району, Київської області були обізнані та повинні були дотримуватися норм міжнародного гуманітарного права, а керівництво військових частин, які окупували цей населений пункт зобов'язані були забезпечити дотримання норм міжнародного гуманітарного права їх підлеглими.

Однак, у ході досудового розслідування кримінального провадження встановлено, що військовослужбовцями ЗС РФ умисно та систематично здійснювалися дії, які порушували закони та звичаї ведення війни, що закріплені в Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: Положенні

про закони і звичаї війни на суходолі, Конвенції про захист цивільного населення під час війни, а також в інших міжнародних договорах, що визначають права і обов'язки військовослужбовців, а також цивільного населення.

Так, усередині березня 2022 року (більш точної дати в ході досудового розслідування не встановлено) в командира відділення – командира бойової машини 291 гвардійського мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58-ї загальновійськової армії Південного військового округу, (в/ч 65384 с. Борзой Чеченської республіки) ЗС РФ Ісаєв Магомед Абдуллайович, виник протиправний намір на вчинення дій щодо жорстокого поводження з цивільним населенням, а також порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України а саме вчинення сексуального насильства відносно молодих жінок, а також протиправного позбавлення права користування належного цивільній особі майна без військової необхідності.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на здійснення насильства над особистістю, наругою над людською гідністю, а також сексуального насильства відносно осіб жіночої статі, Ісаєв М.А. встановив будинок, де може перебувати молоді жінки, а саме в будинку № 7 по вул. Центральній в с. Жміївка, Вишгородського району, Київської області.

В подальшому, Ісаєв М.А., діючи умисно, всупереч вимогам про захист цивільного населення під час війни, та Додаткових протоколів до неї, 16.03.2022 близько 12 год. 00 хв., маючи на меті встановлення місцезнаходження Мацак О.В., 21.11.2002 року народження, з метою вчинення щодо неї насильницьких дій сексуального характеру, на невстановленому досудовим розслідуванням транспортному засобі приїхав до будинку № 7 по вул. Центральній в с. Жміївка, знаючи, що в одній з його квартир мешкає зазначена особа жіночої статі. До нього на вулицю вийшла мати Мацак О.В. – Мацак Світлана Іллівна, 26.10.1960 року народження. На вимогу Ісаєва М.А. повідомити, де зараз перебуває її донька Мацак С.І. відповіла, що їй це не відомо. Відразу після цього Ісаєв М.А., усвідомлюючи протиправність та суспільну небезпеку своїх дій, розуміючи, що цивільне населення, яке утримується від будь-яких ворожих дій стосовно ЗС РФ, користується повагою та перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права вийшов з автомобіля і застосовуючи фізичне насильство, схопив Мацак С.І. за верхній одяг, принизивши її людську гідність та штовхнув, від чого вона впала на землю. Далі він повторив свою вимогу повідомити про місце перебування її доньки. Не отримавши відповідь, Ісаєв М.А. застосовуючи психологічне насильство, направив в сторону лежачої на землі Мацак С.І. автоматичну вогнепальну зброю, висловивши погрозу про її застосування, яку остання в обстановці, що склалася сприймала як реальну. Не отримавши бажаної відповіді він здійснив один постріл над головою зазначеної особи.

Довести свій злочинний намір до кінця останній не зміг з причин, що не залежали від його волі, оскільки в цей час та місці дислокації військовослужбовців ЗС РФ, на відстані близько 1 км від згаданого будинку почали лунати вибухи, у зв'язку з чим Ісаєв М.А. швидко сів за кермо автомобіля і поїхав у невідомому напрямку.

Крім цього, Ісаєв М.А. разом з іншими військовослужбовцями ЗС РФ, реалізуючи спільний злочинний умисел, направлений на привласнення майна

цивільного населення, що не викликане військовою необхідністю та вчинення насильства над особистістю та наруги над людською гідністю, перебуваючи на території с. Жміївка, Вишгородського району, Київської області, почали обходити будинки та квартири, перевіряючи, хто в них проживає, а також вимагати у цивільного населення залишити місця їх постійного проживання.

Доводячи свій злочинний умисел до кінця, 19.03.2022 Ісаєв М.А. разом з іншими невстановленими досудовим розслідуванням військовослужбовцями ЗС РФ в кількості не менше двох осіб, діючи умисно всупереч законів та звичаїв війни, визначених Конвенцією про захист цивільного населення під час війни, зайшли до квартири № 6, будинку № 7 по вул. Центральній в с. Жміївка, Вишгородського району, Київської області, в якій проживали Федотов С.В. і Федотова Я.А.

Після цього вони, погрожуючи застосуванням автоматичної вогнепальної зброї, яку привели у готовність, що виразилося у зведенні затвору, наказали мешканцям квартири негайно, на протязі двох годин її залишити, при цьому війська необхідність в привласненні вказаного майна була відсутня. Сприймаючи загрозу з боку військовослужбовців ЗС РФ своєму життю та здоров'ю як реальну та таку, що посягає на її людську гідність, Федотов С.В. і Федотова Я.А. зібравши необхідні речі швидко залишили своє місце проживання.

В подальшому квартира № 6, будинку № 7 по вул. Центральній в с. Жміївка, Вишгородського району, Київської області була протиправно привласнена Ісаєвим М.А. та іншим невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ та використовувалася останніми до того часу, поки територія села не була деокупована та звільнена від ЗС РФ, але не раніше 30.03.2023.

Таким чином, Ісаєв Магомед Абдуллайович, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме: у жорстокому поводженні з цивільним населенням та інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

**Старший слідчий
в особливо важливих справах
Головного слідчого управління
Національної поліції України**

Євгенія ГУСЄВА

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор першого відділу управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення Департаменту нагляду за додержанням законів Національною поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю
Офісу Генерального прокурора**

Євгеній КИРИЛЮК

Ісаєву М.А. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.
« ____ » год « ____ » хв « ____ » _____ 2023 року

Підозрюваний: _____
(підпис)

(прізвище, ініціали)

Захисник: _____
(підпис)

(прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в особливо важливих
справах Головного слідчого управління
Національної поліції України**

Євгенія ГУСЄВА